II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 1ης Αυγούστου 1990

σχετικά με την παροχή διεθνών ταχυδρομικών υπηρεσιών ταχείας διεκπεραίωσης στην Ισπανία

(Το κείμενο στην ισπανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(90/456/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 90 παράγραφοι 1 και 3,

Αφού έδωσε στις ισπανικές αρχές την ευκαιρία να αναπτύξουν τις απόψεις τους σχετικά με τις αιτιάσεις που διατύπωσε η Επιτροπή όσον αφορά τα άρθρα 10 έως 13 του ταχυδρομικού κανονισμού (Ordenanza Postal) της 19ης Μαΐου 1960 και τα άρθρα 19 έως 22 του κανονισμού σχετικά με τις ταχυδρομικές υπηρεσίες (Reglamento de los Servicios de Correos) της 14ης Μαΐου 1964 που διέπουν το ταχυδρομικό μονοπώλιο στην Ισπανία,

Εκτιμώντας:

I. ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Τα υπό εξέταση μέτρα

(1) Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 10 έως 13 του ταχυδρομικού κανονισμού που θεσπίστηκε με το διάταγμα αριθ. 1113/1960 της 19ης Μαΐου 1960 [1] και των άρθρων 19 έως 22 του κανονισμού σχετικά με τις ταχυδρομικές υπηρεσίες που υιοθετήθηκε με το διάταγμα αριθ. 1653/1964 της 14ης Μαΐου 1964 [2], όπως τροποποιήθηκε με την υπουργική απόφαση της 12ης Ιουλίου 1966 [3], η Ισπανία απαγορεύει σε όλες τις επιχειρήσεις, εκτός του Ταχυδρομείου, να συγκεντρώνουν, να μεταφέρουν ή να διανέμουν επιστολές [4] (ως επιστολή θεωρείται κάθε έγγραφο προσωπικού και επίκαιρου χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένων των εγγράφων εμπορικού, νομικού και διοικητικού χαρακτήρα) με βάρος κατώτερο των 2 χιλιογράμμων καθώς και τα ταχυδρομικά δελτάρια, από μια περιοχή σε άλλη.

Η απαγόρευση αυτή εμποδίζει τα πρακτορεία ταχυδρομικών αποστολών να παρέχουν, για τα έγγραφα που ορίζονται ή θεωρούνται ως επιστολές, την παροχή διεθνών ταχυδρομικών υπηρεσιών ταχείας διεκπεραίωσης, οι οποίες πρέπει να διεξάγονται αποκλειστικά από το Ταχυδρομείο.

Οι υπηρεσίες που καλύπτει η απόφαση

(2) Οι ταχυδρομικές υπηρεσίες περιλαμβάνουν δύο αγορές: τις βασικές ταχυδρομικές υπηρεσίες και τις επείγουσες ταχυδρομικές αποστολές. Δεδομένου ότι πρόκειται περί αγορών υπηρεσιών και όχι προϊόντων, η διάκριση μεταξύ των δύο αυτών αγορών δεν μπορεί να βασίζεται αποκλειστικά στα χαρακτηριστικά των μεταφερόμενων αντικειμένων. Η θεμελιώδης διαφορά συνίσταται στην προστιθέμενη αξία από μέρους των φορέων που παρέχουν τις σχετικές υπηρεσίες σε σχέση με την απλή μεταφορά των εν λόγω αντικειμένων.

Οι βασικές ταχυδρομικές υπηρεσίες συνίστανται στη μεταφορά των αποστολών που συλλέγονται από τα γραμματοκιβώτια και τα ταχυδρομικά γραφεία που είναι κατανεμημένα σε όλη την επικράτεια, οι οποίες μετά από μια συγκεντρωτικη διαλογή, παραδίδονται μέσω τακτικών διανομών, στα γραμματοκιβώτια των παραληπτών. Μπορούμε να θεωρήσουμε ότι οι επείγουσες αποστολές αποτελούν μέρος αυτών των βασικών ταχυδρομικών υπηρεσιών. Στην Ισπανία, η επείγουσα ταχυδρομική αλληλογραφία ρυθμίζεται στο άρθρο 335 του κανονισμού σχετικά με τις ταχυδρομικές υπηρεσίες, σύμφωνα με το οποίο πρόκειται για

[1] ΒΟΕ της 15ης Ιουνίου 1960.
[2] ΒΟΕ της 9ης Ιουνίου 1964.
[3] ΒΟΕ της 23ης Ιουλίου 1966.
[4] Το άρθρο 158 του κανονισμού σχετικά με τις ταχυδρομικές υπηρεσίες ορίζει σε 2 χιλιόγραμμα το μέγιστο βάρος των επιστολών, και το άρθρο 164 του προαναφερθέντος κανονισμού που επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση προσδιορίζει την έννοια της επιστολής.

έναν τρόπο παράδοσης της αλληλογραφίας με τη χρησιμοποίηση των ταχύτερων συνήθων μέσων και ο οποίος συνοδεύεται από ειδική διανομή· πρόκειται για μια τυποποιημένη παροχή υπηρεσιών για την οποία ορίζεται ένα πάγιο τέλος.

Εκτός από τη μεγαλύτερη ταχύτητα σε σχέση με τις βασικές υπηρεσίες, η υπηρεσία επείγουσας ταχυδρομικής διεκπεραίωσης χαρακτηρίζεται από όλες ή μέρος των ακόλουθων συμπληρωματικών παροχών αναλόγως της εμπορικής πολιτικής των εν λόγω επιχειρήσεων:

— παραλαβή των επιστολών από την κατοικία,
— εγγύηση της παράδοσης των αποστολών, σε συγκεκριμένη ημερομηνία,
— ιδιόχειρη παράδοση στον παραλήπτη,
— δυνατότητα μεταβολής του προορισμού και του παραλήπτη κατά τη διάρκεια της διαδρομής,
— επιβεβαίωση στον αποστολέα σχετικά με την παραλαβή της αποστολής του,
— παρακολούθηση των αποστολών,
— προσωπική αντιμετώπιση των πελατών και παροχή υπηρεσιών με ευέλικτο τρόπο, αναλόγως των αναγκών.

Το επιχείρημα των ισπανικών αρχών σύμφωνα με το οποίο η υπηρεσία ταχείας ταχυδρομικής διεκπεραίωσης δεν έχει διαφορετικό χαρακτήρα απο εκείνο των βασικών ταχυδρομικών υπηρεσιών δεν ευσταθεί. Ακόμη και αν το ισπανικό ταχυδρομείο έχει τη δυνατότητα να παρέχει και τους δύο τύπους των υπηρεσιών αυτών, δεν πρέπει να παραγνωρίζεται το γεγονός ότι οι υπηρεσίες ταχείας ταχυδρομικής διεκπεραίωσης απαιτούν συμπληρωματικές δραστηριότητες εκτός από αυτές που παρέχονται στο πλαίσιο των βασικών υπηρεσιών. Το γεγονός ότι μία μόνη επιχείρηση παρέχει πολλές διαφορετικές υπηρεσίες δεν αποδεικνύει ότι οι υπηρεσίες αυτές αντιστοιχούν σε ένα ενιαίο είδος.

(3) Οι βασικές ταχυδρομικές υπηρεσίες και οι υπηρεσίες ταχείας διεκπεραίωσης διαφέρουν εξάλλου ως προς το είδος των αναγκών στις οποίες ανταποκρίνονται. Οι υπηρεσίες αυτές δεν μπορούν να αντικαταστήσουν η μια την άλλη. Η υπηρεσία ταχείας ταχυδρομικής διεκπεραίωσης ανταποκρίνεται στις ανάγκες μιας πελατείας επιχειρηματιών η οποία αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στην παράδοση των αποστολών στους παραλήπτες εντός μιας εξασφαλισμένης προθεσμίας. Αντίθεται οι βασικές ταχυδρομικές υπηρεσίες ανταποκρίνονται στις ανάγκες ενός ευρύτερου κοινού, για το οποίο η τιμή της παρεχόμενης υπηρεσίας έχει τουλάχιστον την ίδια σημασία με την ταχύτητα της εξυπηρέτησης. Οι συμπληρωματικές υπηρεσίες που προσφέρονται από τις ταχυδρομικές υπηρεσίες ταχείας διεκπεραίωσης επιβαρύνονται με υψηλότερες τιμές. Στην Ισπανία, το υψηλότερο ταχυδρομικό τέλος για τις βασικές υπηρεσίες —δηλαδή την αποστολή μιας επιστολής 2 χιλιογράμμων προς όλες τις χώρες του κόσμου— ανέρχεται σε 1 260 ισπανικές πεσέτες. Αντίθετα το τέλος που ισχύει για την ίδια αποστολή (επιστολή 2kg) μέσω της υπηρεσίας ταχείας διεκπεραίωσης του ταχυδρομείου «EMS — Postal Express International» που εντάσσεται στο δίκτυο Express Mail Service International Post Corporation (EMS — IPC), ανέρχεται σε 3 160 ισπανικές πεσέτες για τις χώρες της Ευρώπης και σε 6 164 ισπανικές πεσέτες για τον υπόλοιπο κόσμο. Επισημαίνεται ότι σε κοινοτικό επίπεδο, το 95 % περίπου των αντικειμένων αποστέλλονται μέσω εταιρειών ταχείας διεκπεραίωσης. Εντούτοις, ο κύκλος εργασιών των κρατικών ταχυδρομείων που έχουν το μονοπώλιο των βασικών υπηρεσιών είναι μόνο 3,5 φορές υψηλότερος απο τον αντίστοιχο των εταιρειών ταχείας διεκπεραίωσης. Πράγματι, η βασικές ταχυδρομικές υπηρεσίες είναι μαζικές υπηρεσίες με μικρή προστιθέμενη αξία, ενώ οι υπηρεσίες ταχείας διεκπεραίωσης έχουν υψηλό κόστος. Στην πράξη, οι δύο αυτές υπηρεσίες δεν ανταγωνίζονται η μια την άλλη.

Τα προηγούμενα περιστατικά

(4) Μετά από μια καταγγελία της 23ης Ιουνίου 1987 που κατατέθηκε από μια ένωση ισπανικών πρακτορείων ταχυδρομικών αποστολών και που αναπτύχθηκε σε επιστολή της 27ης Απριλίου 1988, η Επιτροπή εξέθεσε στις ισπανικές αρχές, με τέλεξ της 14ης Μαρτίου και 25ης Αυγούστου 1988, τους λόγους που προβάλλονται στην καταγγελία και στη σχετική επιστολή. Αφού εξετάστηκε η απάντηση της Ισπανίας της 21ης Σεπτεμβρίου 1988, η Επιτροπή γνωστοποίησε στις ισπανικές αρχές, με τέλεξ της 25ης Νοεμβρίου 1988 και της 16ης Ιανουαρίου 1989, ότι η επέκταση του ταχυδρομικού μονοπωλίου της Ισπανίας στις διεθνείς ταχυδρομικές υπηρεσίες ταχείας διεκπεραίωσης θα μπορούσε να θεωρηθεί ως μέτρο που αντιτίθεται στο άρθρο 90 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 86, οπότε η Επιτροπή θα μπορούσε να λάβει σχετική απόφαση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 90 παράγραφος 3.

Τέλος, οι ισπανικές αρχές γνωστοποίησαν τη θέση τους με επιστολή ημερομηνίας από 17 Ιανουαρίου 1989. Μετά από σχετική αίτηση της Επιτροπής, η θέση αυτή συμπληρώθηκε εν συνεχεία με επιστολές της 15ης Ιουνίου και 9ης Οκτωβρίου 1989. Τα επιχειρήματα που προβάλλονται από τις ανωτέρω αρχές είναι τα ακόλουθα:

1. το Ταχυδρομείο δεν είναι επιχείρηση και, ακόμα και αν ήταν επιχείρηση, θα ίσχυε το άρθρο 90 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ·
2. το οικονομικό ισοζύγιο του ταχυδρομείου θα διαταρασσόταν εάν επιτρεπόταν ο ελεύθερος ανταγωνισμός στην παροχή των πιο αποδοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών όπως είναι οι επείγουσες διεθνείς αποστολές·
3. δεν υφίσταται ειδική αγορά ταχυδρομικών υπηρεσιών ταχείας διεκπεραίωσης. (Το επιχείρημα αυτό, που εξετάσθηκε ήδη στα σημεία 2 και 3 ανωτέρω δεν γίνεται δεκτό από την Επιτροπή).

II. ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

Η επιχείρηση

(5) Το ταχυδρομείο είναι ένας οργανισμός που δεν διαθέτει ανεξάρτητη νομική προσωπικότητα και αποτελεί μέρος της γενικής διοίκησης του ισπανικού

κράτους, μέσω της διοίκησης των ταχυδρομείων. Από το 1981, το ταχυδρομείο παρέχει, σε συνεργασία με τους άλλους ταχυδρομικούς φορείς, μια ειδική υπηρεσία επείγουσας ταχυδρομικής διεκπεραίωσης. Το 1987, το ταχυδρομείο συνήψε συμφωνία με τις ταχυδρομικές διοικήσεις των κυριότερων ευρωπαϊκών χωρών καθώς και άλλων σημαντικών χωρών της παγκόσμιας ταχυδρομικής ένωσης (UPU) με σκοπό την παροχή, υπό την εμπορική επωνυμία «EMS — Postal Express International», μιας υπηρεσίας για επείγουσες διεθνείς αποστολές στο πλαίσιο του δικτύου EMS—IPC. Σήμερα οι υπηρεσίες αυτές παρέχονται αποκλειστικά στις πρωτεύουσες των επαρχιών και σε ορισμένες σημαντικές πόλεις της Ισπανίας.

Εξάλλου, το δίκτυο EMS—IPC περιορίζεται στις σημαντικότερες χώρες της Ευρώπης και σε μερικές άλλες χώρες όπως ο Καναδάς και οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Η υπηρεσία «EMS — Postal Express International» απευθύνεται στην ίδια πελατεία, όπως και οι υπηρεσίες ταχείας ταχυδρομικής διεκπεραίωσης των ιδιωτικών επιχειρήσεων. Οι υπηρεσίες αυτές προσφέρονται από το ταχυδρομείο ως νέες υπηρεσίες υψηλής ποιότητας που χαρακτηρίζονται από δυναμισμό, ασφάλεια και ταχύτητα και οι οποίες διέπονται από ειδικούς κανόνες, οι οποίοι διαφέρουν από αυτούς που υπάρχουν στις πράξεις του UPU. Εξάλλου, το ταχυδρομείο εξακολουθεί να παρέχει τις συνήθεις υπηρεσίες ταχείας διεκπεραίωσης μέσω της καταβολής ορισμένων πάγιων ταχυδρομικών τελών.

(6) Στο μέτρο που το ταχυδρομείο προσφέρει τις υπηρεσίες του στην αγορά, αποτελεί επιχείρηση με την έννοια του άρθρου 90 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ. Οι διατάξεις της ισπανικής νομοθεσίας, που αναφέρθηκαν στο σημείο 1 της παρούσας απόφασης, με τις οποίες εξασφαλίζεται στο ταχυδρομείο το αποκλειστικό δικαίωμα της συλλογής, μεταφοράς και διανομής επιστολών από την μια περιοχή στην άλλη, αποτελούν μέτρα ανάλογα με αυτά που προβλέπονται στο άρθρο 90 παράγραφος 1.

Το άρθρο 90 σε συνδυασμό με το άρθρο 86

(7) Σύμφωνα με το άρθρο 90 παράγραφος 1 της συνθήκης, οι επιχειρήσεις στις οποίες ένα κράτος μέλος έχει χορηγήσει αποκλειστικά δικαιώματα με την έννοια του ανωτέρω άρθρου υπόκεινται στους κανόνες ανταγωνισμού που αναφέρονται στο άρθρο 86 της συνθήκης. Αυτές που είναι επιφορτισμένες με τη διαχείριση των υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος υπόκεινται επίσης στις διατάξεις του άρθρου 86, εκτός εάν αποδείξουν ότι, δυνάμει του άρθρου 90 παράγραφος 2, η εφαρμογή των κανόνων αυτών εμποδίζει νομικά ή πραγματικά την εκπλήρωση της ιδιαίτερης αποστολής που τους έχει ανατεθεί.

Το άρθρο 90 παράγραφος 1 απαγορεύει τη θέσπιση κρατικών μέτρων ως προς τις εταιρείες που αποκτούν ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα, εφόσον αυτά είναι αντίθετα προς τους κανόνες της συνθήκης και κυρίως αυτούς που προβλέπονται στα άρθρα 7 και 85 έως 94.

Ορισμός της σχετικής αγοράς

(8) Το μέτρο του κράτους μέλους που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας απόφασης αφορά την αγορά των διεθνών ταχυδρομικών υπηρεσιών ταχείας διεκπεραίωσης επιστολών. Πρόκειται για μια αγορά της οποίας η προστιθέμενη αξία πλησιάζει πολύ αλλά διαφέρει από εκείνη των βασικών ταχυδρομικών υπηρεσιών.

Η υπό εξέταση γεωγραφική αγορά —στην οποία οι αντικειμενικοί όροι του ανταγωνισμού είναι ομοιογενείς— είναι η επικράτεια του ισπανικού κράτους. η επικράτεια αυτή ανταποκρίνεται στο κριτήριο του «σημαντικού τμήματος» που αναφέρεται στο άρθρο 86, λαμβανομένης υπόψη της σχετικής σπουδαιότητας της ισπανικής αγοράς στην Κοινότητα.

Ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης

(9) Δεδομένου ότι στην ισπανική επικράτεια, έχουν χορηγηθεί αποκλειστικά δικαιώματα συλλογής, μεταφοράς και διανομής επιστολών και ταχυδρομικών δελταρίων από τη μια περιοχή στην άλλη, τοποθέτησης γραμματοκιβωτίων και έκδοσης γραμματοσήμων, το ταχυδρομείο κατέχει δεσπόζουσα θέση όσον αφορά τις βασικές ταχυδρομικές υπηρεσίες.

Τα αποκλειστικά αυτά δικαιώματα, τα οποία έχουν ως αποτέλεσμα να αποκλείουν τον ανταγωνισμό από τη σχετική αγορά, παρέχουν στο ταχυδρομείο τη δυνατότητα να υιοθετήσει συμπεριφορά ανεξάρτητη έναντι των ανταγωνιστών, οι οποίοι αποκλείονται από την αγορά, και των καταναλωτών, οι οποίοι δεν μπορούν να απευθυνθούν σε καμία άλλη επιχείρηση, όσον αφορά την παροχή των βασικών ταχυδρομικών υπηρεσιών.

Κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης

(10) Με την έννοια του άρθρου 86, αποτελεί κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης για μια επιχείρηση η οποία κατέχει δεσπόζουσα θέση σε μια δεδομένη αγορά, το γεγονός ότι εξασφαλίζει αποκλειστικά για την ίδια ή για μια επιχείρηση που ανήκει στην ίδια ομάδα, χωρίς αντικειμενική αναγκαιότητα μια βοηθητική δραστηριότητα η οποία θα μπορούσε να ασκηθεί από τρίτη επιχείρηση στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων της σε αγορά η οποία έχει ομοιότητες, πλην όμως είναι διαφορετική, με κίνδυνο να εξαλείψει οποιονδήποτε ανταγωνισμό από μέρους της επιχείρησης αυτής [1].

Η ισπανική νομοθεσία —άρθρα 10 έως 13 του ταχυδρομικού κανονισμού της 19ης Μαΐου 1960 και άρθρα 19 έως 22 του κανονισμού της 14ης Μαΐου 1964 σχετικά με τις ταχυδρομικές υπηρεσίες— παρέχει στο ταχυδρομείο την αποκλειστικότητα, σύμφωνα με την ερμηνεία των ισπανικών αρχών, όχι μόνο των βασικών ταχυδρομικών υπηρεσιών της συλλογής, μεταφοράς και διανομής των επιστολών από τη μια περιοχή στην άλλη, αλλά επίσης και της νέας υπηρεσίας των διεθνών ταχυδρομικών αποστολών ταχείας διεκπεραίωσης όσον αφορά τις επιστολές.

[1] Απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 3. 10. 1985 στην υπόθεση 311/84, CBEM/CLT και IPM, Συλλογή *της Νομολογίας του Δικαστηρίου* 1985 σ. 3278, σκέψη αριθ. 27.

(11) Το ισπανικό ταχυδρομείο προσφέρει μια υπηρεσία ταχείας διεθνούς διεκπεραίωσης η οποία όμως είναι περιορισμένη από την άποψη ότι δεν καλύπτει όλο το εθνικό έδαφος ούτε όλες τις χώρες του κόσμου. Πράγματι, αφενός η υπηρεσία στο εθνικό έδαφος της Ισπανίας διεκπεραιώνεται μόνο από τα ταχυδρομικά γραφεία που βρίσκονται στις πρωτεύουσες επαρχιακών διαμερισμάτων και σε μερικές άλλες μεγάλες πόλεις. Αφετέρου, το διεθνές σύστημα του ταχυδρομείου ταχείας διεκπεραίωσης στο οποίο συμμετέχει το ισπανικό ταχυδρομείο (EMS-IPC Express Mail Services International Post Corporation) καλύπτει μόνο τις κυριότερες χώρες της Ευρώπης και ορισμένες άλλες χώρες (Καναδά, ΗΠΑ). Κάτω από αυτές τις συνθήκες η ζήτηση ταχείας διεκπεραίωσης από πόρτα σε πόρτα δεν καλύπτεται όσον αφορά την πελατεία που διαμένει εκτός των πρωτευουσών διαμερισμάτων ούτε όσον αφορά την πελατεία που διαμένει στις χώρες και τις πόλεις που δεν καλύπτονται από το σύστημα EMS-IPC. Λόγω του μονοπωλιακού προνομίου που κατέχει το ισπανικό ταχυδρομείο κανένας ανταγωνιστής δεν μπορεί να εξυπηρετήσει την πελατεία αυτή.

Εκτός αυτού, οι χρήστες των υπηρεσιών του διεθνούς ταχυδρομείου ταχείας διεκπεραίωσης για την αποστολή επιστολών προς ή από την ισπανική επικράτεια δεν μπορούν να χρησιμοποιήσουν εναλλακτικές υπηρεσίες που βρίσκονται σε συνάρτηση με τις ειδικές ανάγκες τους, τις τιμές και την ποιότητα των προσφερομένων υπηρεσιών που προσφέρονται από άλλες εταιρείες ταχείας διεκπεραίωσης που βρίσκονται σε ανταγωνισμό σε διεθνές επίπεδο με την EMS-IPC, οι οποίες όμως είναι αποκλεισμένες από την ισπανική αγορά.

Κατά συνέπεια, τα εν λόγω κρατικά μέτρα, σε συνάρτηση με τη συμπεριφορά του ισπανικού ταχυδρομείου έχουν ως αποτέλεσμα τη μείωση της προσφοράς και της τεχνικής ανάπτυξης κατά την έννοια του άρθρου 86 το οποίο αποτελεί παραβίαση του άρθρου 90 σε σχέση με το άρθρο 86 στοιχείο β) της συνθήκης.

Επιπτώσεις στις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών

(12) Για να διαπιστωθεί αν ένα μέτρο επηρεάζει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών, πρέπει να συγκεντρωθούν συγκεκριμένα στοιχεία για τις πραγματικές επιπτώσεις στον όγκο των συναλλαγών αυτών. Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης ΕΟΚ, το εν λόγω μέτρο αρκεί να μπορεί να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Εντούτοις, είναι αναμφίβολο ότι το μέτρο σύμφωνα με το οποίο παραχωρείται η αποκλειστικότητα σε μία και μόνη επιχείρηση στην Ισπανία για την παροχή των διεθνών ταχυδρομικών υπηρεσιών ταχείας διεκπεραίωσης για επιστολές κάτω των 2 χιλιογράμμων, επηρεάζει τις ταχυδρομικές υπηρεσίες ταχείας διεκπεραίωσης μεταξύ των κρατών μελών.

Το άρθρο 90 παράγραφος 2

(13) Δυνάμει του άρθρου 155 της συνθήκης ΕΟΚ, εναπόκειται στην Επιτροπή, να προσδιορίσει σύμφωνα με το άρθρο 90 παράγραφος 2 της συνθήκης και υπό τον έλεγχο του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου ποιες είναι οι υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος στο πλαίσιο της διαχείρισης που έχει ανατεθεί στο ταχυδρομείο. Σύμφωνα με αυτήν τη διάταξη, στην περίπτωση του ταχυδρομείου εφαρμόζονται οι κανόνες της συνθήκης, και ειδικότερα εκείνοι που αφορούν τον ανταγωνισμό, στο μέτρο που η εφαρμογή των κανόνων αυτών δεν εμποδίζει νομικά ή πραγματικά την εκπλήρωση της ιδιαίτερης αποστολής που έχει ανατεθεί στο ταχυδρομείο. Εναπόκειται στο κράτος μέλος να αποδείξει ότι η εφαρμογή των κανόνων της συνθήκης θα έχει ενδεχομένως ένα τέτοιο αποτέλεσμα.

Η Ισπανία θεωρεί ότι εάν υπήρχε ελεύθερος ανταγωνισμός στην παροχή διεθνών ταχυδρομικών υπηρεσιών ταχείας διεκπεραίωσης, αυτό θα έθετε σε κίνδυνο το οικονομικό ισοζύγιο του ταχυδρομείου, το οποίο είναι απαραίτητο για την εκπλήρωση της αποστολής που έχει ανατεθεί στο ταχυδρομείο. Εντούτοις, το 1988, το ταχυδρομείο μετέφερε, στο πλαίσιο των διεθνών ταχυδρομικών υπηρεσιών ταχείας διεκπεραίωσης, τις επονομαζόμενες «EMS — Postal Express International», μόνο 20 000 αντικείμενα, ποσότητα η οποία αντιπροσωπεύει μόλις το 0,00039 % των 5 075 εκατομμυρίων αντικειμένων που απεστάλησαν συνολικά με το ταχυδρομείο.

Σήμερα, η διεθνής αυτή ταχυδρομική υπηρεσία ταχείας διεκπεραίωσης αποτελεί μέρος του δικτύου EMS-IPC. Το δίκτυο αυτό, το οποίο διαχειρίζεται μια επιχείρηση ιδιωτικού δικαίου, ανταγωνίζεται άλλα ιδιωτικά πρακτορεία διεθνών ταχυδρομικών αποστολών όπως τα DHL, TNT, UPS και Federal Express. Παρόλο που το δίκτυο αυτό αντιμετωπίζει άλλες ανταγωνιστικές επιχειρήσεις, η ετήσια αύξηση των εσόδων του ανέρχεται σε 35 %.

Ως εκ τούτου, δεν αποδεικνύεται ότι ο ελεύθερος ανταγωνισμός στις υπηρεσίες διεθνών ταχυδρομικών αποστολών ταχείας διεκπεραίωσης έχει αρνητικές επιπτώσεις στις βασικές ταχυδρομικές υπηρεσίες, ούτε ότι ο αποκλεισμός του ανταγωνισμού είναι απαραίτητος για το οικονομικό ισοζύγιο του ταχυδρομείου. Η αναγκαιότητα επέκτασης της δεσπόζουσας θέσης αυτής της υπηρεσίας στην αγορά διεθνών αποστολών ταχείας διεκπεραίωσης, η οποία έχει δευτερεύουσα σημασία για το ταχυδρομείο, δεν αποτελεί αντικειμενική αναγκαιότητα η οποία θα δικαιολογούσε τον αποκλεισμό των ανταγωνιστών από την αγορά αυτή.

Πράγματι, το ταχυδρομείο έχει ήδη σημαντικά προνόμια, δεδομένου ότι έχει το αποκλειστικό δικαίωμα εγκατάστασης γραμματοκιβωτίων και έκδοσης γραμματοσήμων· εξάλλου, οι δημόσιες επιχειρήσεις μεταφορών είναι υποχρεωμένες να συνεργάζονται ενεργώς με το ταχυδρομείο για λόγους κοινού συμφέροντος και, δεδομένου ότι το ταχυδρομείο χρησιμοποιεί το ίδιο προσωπικό και την ίδια υποδομή για τις διάφορες υπηρεσίες, πραγματοποιεί οικονομίες κλίμακας οι οποίες γίνονται αισθητές στα τιμολόγια.

(14) Όσον αφορά τις προηγούμενες εξελίξεις, ο ανταγωνισμός στην αγορά των διεθνών ταχυδρομικών αποστολών ταχείας διεκπεραίωσης δεν μπορεί να αποτελέσει εμπόδιο για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων εξυπηρέτησης του κοινού οι οποίες έχουν ανατεθεί στο ταχυδρομείο από την ισπανική κυβέρνηση. Το μονοπώλιο που διαθέτει το ταχυδρομείο όσον αφορά τις βασικές ταχυδρομικές υπηρεσίες, και οι οποίες δεν αμφισβητούνται με την παρούσα απόφαση, αρκούν για να εξασφαλιστεί η εκτέλεση των υποχρεώσεων για την εξυπηρέτηση του κοινού, χωρίς να επηρεάζονται οι συναλλαγές σε βαθμό ο οποίος θα αντέκειτο προς το συμφέρον της Κοινότητας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι διατάξεις των άρθρων 10 έως 13 του ταχυδρομικού κανονισμού της Ισπανίας που θεσπίστηκε με το διάταγμα αριθ. 1113/1960 της 19ης Μαΐου 1960 και των άρθρων 19 έως 22 του κανονισμού σχετικά με τις ισπανικές ταχυδρομικές υπηρεσίες που υιοθετήθηκε με το διάταγμα αριθ. 1653/1964 της 14ης Μαΐου 1964, σύμφωνα με τις οποίες παρέχεται στο ταχυδρομείο η αποκλειστικότητα της παροχής υπηρεσιών όσον αφορά τις διεθνείς ταχυδρομικές αποστολές ταχείας διεκπεραίωσης για τη συλλογή, τη μεταφορά και τη διανομή των επιστολών είναι ασυμβίβαστες με το άρθρο 90 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 86.

Άρθρο 2

Η Ισπανία οφείλει να ενημερώσει την Επιτροπή, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, για τα μέτρα τα οποία έλαβε προκειμένου να συμμορφωθεί με την απόφαση αυτή.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο της Ισπανίας.

Βρυξέλλες, 1 Αυγούστου 1990.

Για την Επιτροπή

Leon BRITTAN

Αντιπρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Άρθρο 164 του κανονισμού σχετικά με τις ταχυδρομικές υπηρεσίες που υιοθετήθηκε με το διάταγμα αριθ. 1653/1964 της 14ης Μαΐου 1964 (BOE της 9ης Ιουνίου 1964, όπως τροποποιήθηκε από το υπουργικό διάταγμα της 12ης Ιουλίου 1966 (BOE της 23ης Ιουλίου 1966).

1. Επιστολές είναι όλες οι σφραγισμένες αποστολές το περιεχόμενο των οποίων δεν προσδιορίζεται ούτε μπορεί να γίνει γνωστό, καθώς και κάθε έγγραφο με επίκαιρο και προσωπικό χαρακτήρα, ακόμη και αν το περιεχόμενό του είναι ορατό.

2. Ειδικότερα θεωρούνται ως επιστολές: τα εμπορικά βιβλία που έχουν χρησιμοποιηθεί εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, οι προϋπολογισμοί δαπάνης, τα φύλλα πορείας, τα τιμολόγια, οι υπογεγραμμένες συναλλαγματικές, τα ειδοποιητήρια εμβασμάτων, οι αποδείξεις, οι λογαριασμοί εκκαθάρισης και τα παραστατικά τους και τα άλλα εμπορικά έγγραφα, τα έγγραφα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, οι επίσημες πράξεις, τα πιστοποιητικά και οι διάφοροι φάκελοι υποθέσεων, έγγραφα και συμφωνητικά (ιδιωτικά ή δημόσια) και τα αντίγραφά τους, οι ποινικές και αστικές υποθέσεις, οι καθυστερημένες επιστολές ή τα ταχυδρομικά δελτάρια, τα προβλήματα σκακιού, τα στοιχήματα και οι συμμετοχές σε διαγωνισμούς, τα έγγραφα κτηματολογίου, καταχωρήσεων και απογραφών και άλλα ανάλογα αντικείμενα.

3. Δεν θεωρούνται ως επιστολές, ακόμη και αν αποστέλλονται σφραγισμένα, τα μικρά δέματα και τα ταχυδρομικά δέματα, καθώς και τα ταχυδρομικά δελτάρια, ακόμα και αν έχουν επίκαιρο και προσωπικό χαρακτήρα.

Δεν θεωρούνται ως επιστολές, ακόμη και αν ανταποκρίνονται στον ορισμό του σημείου 1 οι αποστολές για τις οποίες το ταχυδρομείο χρησιμοποιεί ρητά μια άλλη ειδική ταξινόμηση.